

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนต่อโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) เทศบาลตำบลลำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อศึกษาถึงระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนต่อโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในเขตเทศบาลตำบลลำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยผ่านสื่อ คือ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์/วิทยุ สื่ออินเทอร์เน็ตและสื่อบุคคล

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนต่อโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในเขตเทศบาลตำบลลำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์/วิทยุ สื่ออินเทอร์เน็ตและสื่อบุคคล โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนต่อโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในเขตเทศบาลตำบลลำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลลำโรงใต้รวมทั้งสิ้น 80,383 คน โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวน 39,447 คน เพศหญิง จำนวน 40,936 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร์เทศบาลลำโรงใต้ ณ วันที่ 9 พฤษภาคม 2549)

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเปิดตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเคริชซีและมอร์แกน (อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, หน้า 53) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 367 คน สุ่มโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น

ตำบล	ชื่อชุมชน	หมู่ที่	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ตำบอง	1. ร่วมศรัทธาพัฒนา	1,8	7
	2. บุญถนอมพัฒนา	2,5	7
	3. บางวัวพัฒนา	3	7
	4. มหาวงษ์พัฒนา	4	7
	5. ร่วมรังสรรค์	6,7	7
	6. เปรมฤทัย	9	7
	7. กุศลสงสามัคคี	10	7
ตำบองใต้	1. ศรีสกุลก้าวหน้า	1	7
	2. ผู้กมิตรพัฒนาก้าวหน้า	2	7
	3. เอราวัล	3	7
	4. รามสุข	4	7
	5. คลองขุดพัฒนา	5	7
	6. หมู่ 6 ตำบองใต้พัฒนา	6	7
	7. พัทธกษัตริย์ 7,9	7,9	7
	8. ชุมชนศรีสวนส้มพัฒนา	8	6
	9. ชุมชนร่มประคู้	8	6
	10. ร่วมสามัคคี 72 ปี มหาราช	10	7
บางหัวเสือ	1. สะพานเขียว	1,5	7
	2. บ้านสวนน้ำ	2,3	7
	3. จตุพร	4	7
	4. ดอนตาเข้าร่วมพัฒนา	6	7
	5. วัดบางหัวเสือ	8	7
	6. ก้าวพัฒนา	9	7

ตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (ต่อ)

ตำบล	ชื่อชุมชน	หมู่ที่	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	7. แก้ว แก้ว แก้ว พัฒนา	10,11	7
	8. หมู่ 12 อาสาพัฒนาบางฝ้าย	12	6
	9. หมู่ 12 บ.บ.น.พัฒนา	12	6
	10. 4 ส. พัฒนา	13	7
	11. ไทยสมุทรร่วมพัฒนา	14	7
	12. บุญแจ่มสร้างสรรค์	15	7
บางหญ้าแพรก	1. ท้องคู้งพัฒนา	1,2	7
	2. ชาวท้องคู้งสามัคคี	3	7
	3. วัดแหลม	4	7
	4. ค่วนพัฒนา	5	7
	5. วัดกลางสวนสร้างสรรค์ (รามัญ)	6	7
	6. ปู่เจ้า	7	7
	7. รวมใจธรรม	9	7
	8. อิศระพัฒนา หมู่ 10	8,10	7
	9. 11-12 พร้อมใจสร้างสรรค์	11,12	7
	10. คลองท้ายเมือง	13,14	7
	11. เทพพัฒนา	15	7
	12. วัดบางหญ้าแพรก 16	16	7
	13. ร่วมพัฒนา	17	7
	14. ศิษย์ธรรมคุณ หมู่ 18	18	7
	15. อยู่เจริญ 19	19	7
	16. ประชากร่วมใจ	20	7
	17. 21-22 วัดบางหญ้าแพรก	21,22	7

ตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (ต่อ)

ตำบล	ชื่อชุมชน	หมู่ที่	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ลำโรงกลาง	1.หมู่ 1. ร่วมใจพัฒนา	1	7
	2.หมู่ 2. พัฒนา	2	7
	3.เกิดเยี่ยมพัฒนา	3	7
	4.วัดลำโรงเหนือ	4,5,6,10	7
	5.ศรีศักดาพัฒนารวมใจ	7	7
	6.คลองลำโรง	8	7
	7.ร่วมด้วยช่วยพัฒนา	9	7
รวม		53	367

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือ การทดลองเครื่องมือ และการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษาและ อาชีพ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนต่อโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในเขตเทศบาลตำบลลำโรงใต้ โดย ผ่านสื่อ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์/วิทยุ สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคล ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนต่อโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน(SML) ในเขตเทศบาลแบบสอบถามปลายเปิดตำบลลำโรงใต้

ลำดับชั้นในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. การหาค่าความเที่ยงตรง (validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างให้อาจารย์ผู้ควบคุมตรวจสอบแนะนำ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหา (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตามภาคผนวก)
3. ปรับแก้ไขเครื่องมือตามที่ได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมืออีกครั้ง
4. การหาความเชื่อมั่น (reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (อ้างถึงใน ปิยะดา แสนสุข, 2543, หน้า 67) ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.97
5. รายงานผลการทดลองใช้เครื่องมือและปรับแก้ไขเครื่องมือจากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสม
6. จัดพิมพ์แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วฉบับสมบูรณ์ไปใช้รวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตจากโครงการบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ไปยังสำนักงานเขตเทศบาลตำบลสำโรงใต้ถึงผู้บริหารเทศบาลตำบลสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนต่อโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ในเขตเทศบาลตำบลสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกและเก็บแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 53 ชุมชน จำนวน 367 คนด้วยตนเอง ได้กลับคืน 367 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านสถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

1.2 วิเคราะห์ระดับของการรับรู้โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) โดยใช้ค่าเฉลี่ย ด้วยค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 การเปรียบเทียบระดับของการรับรู้โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) โดยใช้สถิติ t-test และ F- test

1.4 วิเคราะห์คำถามปลายเปิดโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามที่เป็นมาตรฐานประมาณค่า ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายเมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาแปลความหมายโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลผลของลิเคอร์ท์ Likert,1932 (อ้างถึงใน บุญส่ง นิลแก้ว, 2534 ,หน้า 23) ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

2.1 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (อ้างถึงใน บุญเชิด ภิญ โญอนันตพงษ์, 2545, หน้า 131)

1) ค่าร้อยละ (percentage) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

สูตรการหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{n}{N} \times 100$$

n = จำนวนข้อมูลที่มี

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สำหรับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน

สูตรการคำนวณหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ หมายถึง ผลรวมคะแนนความถี่

N หมายถึง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3) ค่าเฉลี่ย (mean) สำหรับระดับการรับรู้ของประชาชน

สูตรการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	หมายถึง ค่าเฉลี่ย
เมื่อ \sum	หมายถึง ผลรวม
f	หมายถึง ความถี่ของคะแนน
x	หมายถึง ค่าน้ำหนักคำตอบ
N	หมายถึง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

- ข้อมูลเชิงเนื้อหา
- 4) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะที่ได้จากคำถามแบบปลายเปิดวิเคราะห์
- 5) ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีที่ตัวแปรต้นจำแนกตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และ (t-test) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

F-test ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{F-test } F = \frac{S_1^2}{S_2^2} = F_{n_1-1, n_2-1}$$

T-test ดังสูตรต่อไปนี้

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} = T_v$$

$$\text{เมื่อ } V = \frac{(S_1^2/n_1 + S_2^2/n_2)^2}{\sqrt{\frac{(S_1^2/n_1)^2}{n_1-1} + \frac{(S_2^2/n_2)^2}{n_2-1}}}$$